

Harcoljanak a műszaki vezetők a ciklusos módszer bevezetéséért

Idestova öt hónapja próbálkoztak először a várpalotai bányáüzemek műszaki vezetői a Szovjetunióban rendkívül jól bevált és általánosított ciklusos munkaszervezési módszer bevezetésével. Az a hónap, amikor ezek a próbálkozások megindultak, amúgy nem jelentéktelen a várpalotai bányáüzemek életében, mert hiszen ebben az esztendőben a várpalotai szénbányák a vállalat egészét tekintve, mindössze augusztusban másodszer teljesítette túlhavi tervét és a megyei bányák közötti versenyben, melyet a bányásznapi tisztelőtérre indítottak, első lett.

Még emlékszünk rá, hogy az új munkaszervezési mód bevezetése az Ernő-mezőről indult el. A frontokon iázás verseny volt s ezt a versenyt akarták még jobban kiszélesíteni és előreségíteni a ciklusos munkaszervezés megteremtésével. Az új módszer bevezetése augusztusban sem ment háré nélkül. Voltak barátai, voltak ellenségei. A maradtak kifogások ezreit próbálták szembeállítani az új módszerrel, azonban a frontfejtések dolgozói helyesen értékelték azt a segítséget, amelyt a ciklusos munkaszervezés nyújtott munkájukban, éppen azért nem mondunk nagyot, ha azt állítjuk, hogy az új szervezési mód rövid egy hét alatt futótűzként terjedt el a bányában.

— Komoly haladást jelent üzemünkben a ciklusos szervezés, mert a dolgozókhoz közelebb került a terv, jobban átérték a tervteljesítés egyéni felelősségét, a frontmesterek, a középkáderek és a dolgozók is tisztába jöttek ezzel, hogy a terv törvény, amelyet be kell tartani, és amelynek be nem tartásán nincsen indok — mondta annak idején

bérezés van, mert a dolgozók között nincs kollektív fejelem és meggyébb...

Inota megindult. November 7. emlékezetes időpont. Nem sokkal utána a frontfejtésekben áttértek a kollektív bérezésre, át lehetett térni a ciklusos munkaszervezésre. Hát valahogy tényleg így látszott. Elkészültek a grafikonok, megalakult az ifjúsági front, el is határozták, hogy legelőször az ifjúsági fronton fogják újra vizsgaállítani a ciklusos munkaszervezést, mert hisz általában az ifjúság viszonylik legjobban az új módszerekhez. Azonban ismét valami hiba eszszott a számlatábsba. Most a geológiai viszonyok változtak meg. Igaz, hogy csak az egyik fronton és igaz, hogy jó néhány műszaki elvtárs szerint ez nem is lehetett volna a ciklusos szervezés bevezetésének akadály, de hát már, ahogy nekünk is mondták: kár volna egy ilyen jó módszert éppen a rossz viszonyok között kipróbálni.

Most már a geológiai viszonyokkal sincs baj, a grafikonok is megvannak, a kollektív bérezés is megvan, feltehetően a munkanapfelvételek is rendelkezésre állnak, hát halottunk valami olyasmit, hogy most már tényleg meg kéne indítani ezzel az új módszerrel, bár némely műszaki vezető, mint a vállalat főtechnikus is úgy véli, hogy a ciklusos munkaszervezés bevezetése csak állandó létszám mellett lehetséges és hát rossz a munka fejelem s így a kísérletek nem sok jóval kecsegtetnek.

Megriadtunk, hogy születik az újabb kifogás. S talán ez ösztönzött bennünket arra, hogy itt a hasábokon keresztül kérdezzük meg a várpalotai műszaki elvtársaktól, vajjon ha elfogadjuk Meskó elvtárs augusztusi állítását, mely szerint ez az új munkaszervezési mód a dolgozókhoz közelebb viszi a tervet, éppen ezért jobban átérték a tervteljesítés egyéni felelősségét, akkor nem segíthetnek-e bennünket a munkafejelem megszilárdításában?

Vajjon Meskó és Halász elvtársak, amikor az évi terv nemteljesítését fogják indokolni, belevesszük-e, hogy közösen legalább 1000 vagont vesztettek el üzemünk a munkaszervezési mód elhanyagolása, elaltatása miatt, legalábbis, ha augusztusi nyilatkozataik helyesek voltak és ha augusztusban az általuk kimutatott teljesítménynövekedés megvolt.

Ezekkel a kérdésekkel mi egy viláért sem szeretnénk kellemtelenedni. Csupán arra kérjük a várpalotai bányáüzemek műszaki elvtársait, hogy osszossák el sötét aggodalmainkat a ciklusos munkaszervezés bevezetését illetően és használják fel ezeket a hasábokat arra, hogy közöljék velünk, mi a szándékuk, mi a tervük, segítsünk-e mi is kifogásokat gyártani, vagy beálljunk mi is utánuk abba a sorba, amely az új szocialista módszerek, formák megteremtéséért küzd és segítsük-e őket ebben.

J—

Megbüntették az önkényesen kiépöket kik ellopták a munkaruhát

A Veszprémi Járásbíróság! Ötjös Balogh Pál 26 éves al-

Róluk vegyünk példát

Szabó István bányász-sztáhanovista vajújár 1952. évi tervét most fejezte be.

Fekete Júlia gépkezelőnő, évek óta hiánytalanul jár műszakra.

200 százalékot vállaltam a sztálini műszakra

Szabadságomat töltöm Várpalotán és így tudtam meg, hogy a szénbánya Ernő-üzeme, — hol ezelőtt dolgoztam — nagy lelkesedéssel készül a sztálini műszakra. 13 éves korom óta dolgozok a bányában, nagyrészt itt, az Ernő-mező frontján. És azt, hogy mi a néphadsereg főhadnagya vagyok, pártunknak, a Szovjet uniónak a világ dolgozó vezérének, Sztálin elvtársnak köszönhetem. Ezért fogadtam boldog örömmel azt a hírt, hogy én is lemegetek segíteni a bányászoknak a tervük végrehajtásában.

21-én este 10 órakor a harmadik szakban „szálltam le” a bányába és Szabó András vajújárrel együtt felajánlást tettünk, hogy 200 százalékot hozunk ki reggelre a frontból. Annak ellenére hogy voltak üzemzavarok, vállalatunkat 230 százalékra teljesítettük.

Elképzelhetetlen volt a régi világban, hogy egy katonatiszt együtt dolgozott volna a bányászokkal, sőt szóba sem állt velük.

Én 1949-ben egyenest a bányából mentem a Néphadsereghez és ma főhadnagya vagyok, megbecsült embere az országnak. Ezért nyugodtan merem mondani, ha ezer százalékra teljesítetük volna vállalatunkat, akkor sem tudtuk volna meghálálni a pár nap Sztálin elvtársnak, hogy szabad országban, mint szabad emberrel építhetjük a szocializmust.

Szabadság!
Pi tman György,
a Néphadsereg főhadnagya.